

РЕШЕНИЕ

№ 33702

гр. София, 15.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7131** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. П. А. срещу решение на Софийски районен съд, постановено по адм.н.д. № 5781/2025 г., с което е изменено наказателно постановление № 9089 от 29.01.2025 г., издадено от и.д. началник на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“. С него, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 ЗП, на касатора е наложена глоба 3000 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ и чл. 8, ал. 1, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, като е намален размерът на глобата на 1500 лв.

В жалбата се поддържа, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че нарушението може да бъде вменено единствено на превозвача или собственика на превозното средство, а не на водача, който според касатора би могъл да носи отговорност само по чл. 177, ал. 3 ЗДвП, а не по приложената разпоредба на чл. 53 ЗП. Навеждат се и доводи, че наложената санкция е прекомерна.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуален представител, оспорва жалбата и изразява становище за правилност на решението.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди събраните доказателства, доводите на страните и служебно провери правилността на решението, приема следното:

Касационната жалба е подадена в законния срок от страна. За която решението е неблагоприятно и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Решението на СРС е постановено от компетентен съд, по допустима жалба.

Проверяваната инстанция правилно е установила Фактите по делото. СРС е установил, че на 18.12.2024 г. при проверка на път II-18 км. 6 е констатирано, че управляваният от касатора товарен автомобил „М. Актрос 4141“ е бил претоварен – 28.650 т при допустими 19 т. на двойната ос. Водачът не е имал разрешително по реда на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП. Нарушението е документирано с АУАН, подписан без възражения, въз основа на който е издадено процесното НП.

Фактическата обстановка е установена правилно на база събраните доказателства. Първоинстанционният съд правилно е кредитирал показанията на проверяващите служители, които са последователни и непротиворечиви и се подкрепят от писмените доказателства – заповеди за компетентност, пътен лист, експедиционна бележка, свидетелство за регистрация на МПС, разписка за връчване на АУАН. Тези доказателства са събрани по предвидения процесуален ред и са относими към предмета на доказване. Те са неротиворечиви и взаимнодопълващи се.

При така установените факти се налагат следните изводи:

Нарушението е квалифицирано по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП, според който движението на тежки ППС без разрешение е забранено. Санкционрано е по чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, в който е предвидена санкция „глоба“ от 1000 до 5000 лв. за нарушителя.

Превозното средство правилно е определено като „тежко“ по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредба № 11, тъй като е надвишило допустимото по чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ натоварване. По аргумент от чл. 8, ал. 1 Наредба № 11 движението на тежки ППС е допустимо само с разрешително, каквото не е представено.

Основателно е възражението на касатора, че не може да носи отговорност по чл. 53 ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП. Действително, съгласно чл. 37, ал. 1, т. 1 Наредба № 11, водачът на ППС е сред лицата, на които се съставя акт, когато при проверка се установи движение без разрешително.

След постановяване на съдебното решение на СРС е постановено Тълкувателно постановление № 2/08.10.2025г. на Върховният административен съд - ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС по тълкувателно дело 5/2023 г. С него се дава задължително тълкуване на въпроса: „Нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Закона за пътищата или такова по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата извършва водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за движението на това пътно превозно средство?“.

В диспозитива на решението е отговорено по следния начин: „Водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза“.

В мотивите е обяснено следното:

Законът за движение по пътищата (ЗДвП) урежда правилата за движение по пътищата, изискванията към превозните средства и водачите, правата и задълженията на участниците, както и санкциите при нарушения. Основната му цел е опазване на живота, здравето, имуществото и

околната среда. Законът за пътищата (ЗП) регулира отношенията, свързани със собствеността, ползването, изграждането, поддържането и финансирането на пътищата, както и управлението на тяхната безопасност. Затова и субектите, както и съставите на нарушенията по двата закона, са различни.

Чл. 139, ал. 1, т. 2 ЗДвП изисква превозните средства да не надвишават установените норми за размер, маса и натоварване на ос. Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ определя тези стойности и реда за движение на извънгабаритни и тежки ППС. При движение без разрешение водачът носи административнонаказателна отговорност по чл. 177, ал. 3, т. 1 ЗДвП – глоба от 500 до 3000 лв. Субект на нарушението е водачът, който фактически управлява ППС.

Чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП забранява движението на извънгабаритни и тежки ППС без разрешение на администрацията, управляваща пътя. За това нарушение чл. 53, ал. 1, т. 2 ЗП предвижда глоба от 1000 до 5000 лв. Субекти тук са собствениците на ППС или лицата, извършващи превода (превозвачите), които са длъжни да поискат разрешение по реда на чл. 15, ал. 3 от Наредба № 11/2001 г. „Специално ползване на пътищата“ включва превоз на тежки товари, поставяне на съоръжения, рекламни обекти и др., като това става с изрично разрешение по Наредбата за специалното ползване на пътищата (ПМС № 179/2001 г.).

Водачът, който управлява ППС по трудов договор, без да е собственик или превозвач, не носи отговорност по ЗП, защото няма задължение да иска разрешение. Той отговаря само по ЗДвП (чл. 177, ал. 3, т. 1). Собственикът или превозвачът, който не е поискал разрешение, носи отговорност по ЗП (чл. 53, ал. 1, т. 2). Това следва от принципа на чл. 24, ал. 1 ЗАНН – административнонаказателната отговорност е лична.

В случая, жалбоподателят е санкциониран като водач на МПС. От приложения пътен лист, трудов договор и спедиционна бележка се установява, че товарът се превозва от фирма „В. Т.“ 2007, в която жалбоподателят работи на трудов договор. Не е установено той да е собственик на фирмата, напротив справка в ТР установява, че едноличен собственик на капитала ѝ и управител е Д. А. М.. От това следва, че съгласно цитираното тълкувателно постановление, жалбоподателят не може да носи отговорност за нарушението на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ и чл. 8, ал. 1, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ по чл. 53, ал. 1 от ЗП. Той не е субект на това нарушение.

Ето защо, решението на СРС следва да се отмени и да се постанови отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

На основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение 2149/12.06.2025г. на Софийски районен съд, постановено по адм.н.д. № 5781/2025 г., като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 9089 от 29.01.2025 г., издадено от и.д. началник на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 ЗП, на А. П. А., ЕГН [ЕГН], е наложена глоба 3000 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ и чл. 8, ал. 1, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

